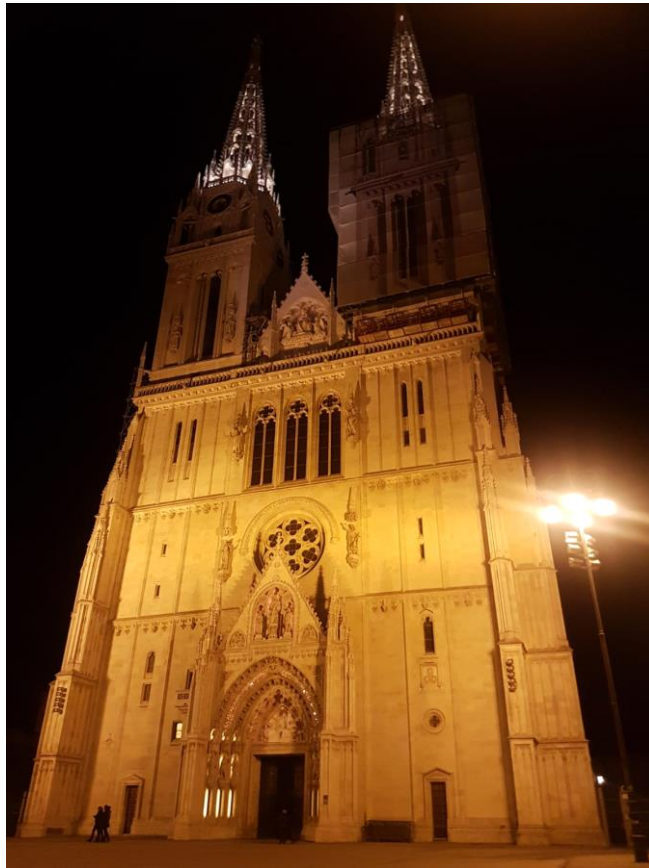

Tidskrif av smetjesus och spätälskallajesus med lite "viri-viri-töööt-töööt", och
"Das Ding-Dång in sich".

*"Sommaren är hej, hej,
sommartider..."*

*Tema: som writings of an wrjting exibition till gunthers låt
dingdong song*

schleif vill fria till pluppa med lite pluppgotta

Redaktion: Apan Aapons den Syntamakkaran-Syndakorven

Ko-Arne aka barnet balder aka balderbullen från jesustullen

Motto för detta nummer, av Lars:aka apelsinjuicejesus

Poetens motto på den andliga fronten

Om man ska överlev
på verklighetens magra mjölkekost
då man sig en edamerost
av verkligheten göra måst.

(2007, under en depression)

Musiktips:

Jag var en vandrare (från skivan "100 svenska visor 1965-1995, del 1")
friends in nedd-alla vi (schleifs favårit sång)
cornelius-somliga går med trasiga skor (gul har sagt ti mej att dänna sung ä ätt vittit bidra ti teoolågin
Svante Thuresson: En tur på stan
SZA-Good Days (reverb-slowed)
Promoe: Mammass gata
Miraki: Mammass kind

Schleif:

mitt liv är mindre värt än en tessla i samhällets ögon
hur många lejfar går det på en mollusk

när man hejar på naturen mot civilizationen
så är det som när man hejar på indianerna
mot den vita mannen

indiantjejer var säkert
ännu ljuvligare än hippietjejer

kossorna är nog de heligaste
i indiens andliga liv

när jag gick omkring med mina vackrakläder
och gjorde mina hyss
var jag i själva verket
en avatar av krishna

jesus sa många sanningar
men han var inte den enda
som sa sanningar

jag tillåts att skriva sanningar
jag tillåts att måla sanningar
men jag tillåts inte
att vara sanningar

psykiatrins enda uppgift är att dräpa allt som är sant de står som dörrväktare vid sanningens portar
deras vapen ohyggliga gifter
himlen är schizofren
and i think to myself what an evil tillrättalagdvärld
vårat samhälle har en väldigt konstig uppfattning om vad som är gott och ont rätt och fel
can this world really be as sad as it seems/trent reznor (tillrättalagt av schleif för schlars skull
världens mest tillrätta lagda människas
saliga äro de impotenta ty himmelriket tillhöra dem

lidandets blomma

Nånstans
högt uppe
ler en blomma
Dess kalk
är vitare än snö
men ådrorna i den
är röda som blod
(och där är hjärteblod)
Den skönaste blomman
Oförskyld lidande
är dess namn
Den genomgångne ser den
när han dör

/Diktonius

varför måste språket vara så tillrättalagt

min motsvarighet till amorismens välvilja är tillrättalagd

Klostret
År, ilande dagar och år,
för ett barn är en timme lång
nu räcker ej dagen som snabb förgår
hör hur gräset susar på glömda gravar!
där är klostret som du söker
och det tysta klosterfolket
o hur heligt där i sitt vita dok
bröder och systrar stilla bo!

/heidenstam

punkt och komma är så otroligt tillrättalagda

jag skulle vilja vara en liten snottling

dataspelstjejen aka gnomeprincess vill tips om hennes theme son the young prince and princess av
rimsky korsakorv

every mus is jesus

och trädets löv ger läkedom åt folket /från uppenbarelseboken

only jesus can save mankind

in love one and one are one/sartre

idag pussade gorillan pusstjejen

gul gjorde mer på en vecka än vad de flesta gör under hels sina liv

jag tycker det värsta stället i bibeln är när judarna skriker korsfäst korsfäst

att vandra omkring i gryningen är bland det andligaste man kan göra så även att vandra i regn

att duscha är också andligt allt som har med kroppen att jööra ärer andlit

är inte allt det vackra bevis för himlens existens

de som ger sken av att känna sanningen bländar folk med detta sken medans den verkliga sanningen
liger fördold på havets botten

mossan älskar träden
träden älskar stenarna
särskilt den lilla söta
blå stenen
i min ficka

myran trivs på myren

judas är den enda som har kysst mig

mitt liv en klagosång

gul varför tystnade du

jag har börjat misstänka att schlars är en tuva

spermerna kroppens älvor

sökandes titanias själ

jag är född 11/1
Bilbo fyller 111
i sagan om ringen
vad betyder detta?
att jag ska färdas
till alvernas
solbelysta strand!

nico gav heroin till sitt barn dää ää råkk n råll
virgin vargen är den andlit vakrazte kvinn ja zett

va ä meningen med att ficka
rimmar på fitta
är det kristus
och krishna
som spökar ijen

ibland tittar ja ner
på mina gyllene fötter
då känner jag mig
som en gyllene mask

marvel har köpt rättigheterna
till skogsmulle
och världens
alla murmeldjur

trent reznor var en tidig anhängare till djurismen

är det sexistiskt att ha sex

tenk om det är så
att fisarna
är det enda som är levande

fisarna är det
som säger mest
om guds natur

allt ja ville
var att vara
en blyg liten mask

det fanns en känd indisk huru som levde vid slute av 1800 tale älle början av nittonhundra talet du
vet han som varje dag promenära upp för sitt berg.hu som hälst nu ska ja komma till den vita
tavelkritan han hade en favoritko han älskade dä moste varit en av de vackraste kärleks histoierna
äääva. bollywood borde göra en romantisk komedi om deeeet pet

världen består

av drömmande sten
inkapslat
i
Balders kärlek

Jag är Guden Balder
jag letar nu efter människor
som kan tillbe mig
min Nenna
har jag redan funnit

Schlars å ja
har skrivit en försättning
på sniglarnas bubel
som heter
nyare testamentet
den består av
tre evangelier
sjökons evangelium
ronjabuskens evangelium
och de himmelska fostrens evangelium

gul sa till mig
att sjökorna
tillber balder

om jag är balder
så är schlars brage

vi munkarna här
på klostret vid tidens ände
skulle behöva
en bautaröv
som vi kunde tillbe

här är världen kortaste pjäs
schleif är i köket schlars sitter på datastolen och läser
schleif-vill du ha mackisar
schlars-va är mackisar

våran indianstamm heter rödskeggen den består av mig slaka snoppen och rufus rödskegg
pochahontas är vårt andliga adliga fru-timmer
ja ä som en inka från peru mju

her kommt lite sensuella skemt från simone weil aka fåntratterskan

må varje lidande få universum att intränga i vår kropp

två böjelser drivna till sin spets att förstöra mig själv till universums förmån eller universum till
förmån för mig

låt oss bli andningen i universums mitt

den som inte har kunnat bli ingenting han löper fara att det kommer ett ögonblick då allting annat än
han själv hör upp att finnas till

atman må en människas själ ta hela universum till kropp må den stå i samma förhållande till hela
universum som en samlares själ till samlingen som själen hos en av de soldater som döende ropade
till napoleon leve kejsaren själen flyttar ur den egna kroppen in i någonting annat må den flytta in i
hela universum identifiera sig med universum självt allt som är mindre än universum är underkastat
lidandet att jag dör betyder ingenting universum försätter men det är ingen tröst för mig om jag är
något annat än universum om däremot universum för min själ är som en annan kropp så får min död
till sist för mig inte större vikt än en okänds inte heller mina lidandet

ppps gul sa till mig slut mä punkt o commalajn

kafka är den enda andra författaren i historien som skulle kunna vara lika självutplånande som dessa
rader im luvig it!!!???

n da reel guds nåbelprajs 2025 i literatur går till byggmästar

and u can tejk dat 2 da bank da literaturlbank

Toves andliga riddarskap vill utse ett reA priis för biggest titts in history
vi har tre kandidater schleif,titti o hippiesofa n da winner is schleif me rågmjöl

schlars är en hob som drömmer om att bli en titan

vad hende med alles svältkonstärer

istället för att tvätta folks fötter ska man böka omkring i gyttjan som en griseknoa från jupita

är kaffe eller kafka den kortaste vegen zum gul

the day that your mentality catches up with your biology/morrissey

moz o trump är profit profeter

livet är himmelskt när man tillåts vara den man är annars är det ett helvete. los problemo ää
att ingen tillåts vara sum dum äää

det finns inget som psykiatrin avskyr så mycket som sanning glädje och gul dvs allt som är
bra i livet

hubba bubba e poesi väldigt bra sån

dätta ä en antitidning i fårm av än antitez zkriven av antimateria

nestan alle skratt e hånfulla vaför e de på detta vise gul

ja e en kafkaindijan
ja e en indisk indian
ja e en indianskånes

tegnar e den mest hoblikande poeten

kan du föreställa dig nått vackrare än kafka vandra omkring i middle earth

tugg-UMMI na o tandpetarna som ligger liteverstan i vorat koo-ster är våra ytterst jordade
vardagliga relikar

de normala tråkiga männ-i-skor skriker fortfarande korsfäst! korsfäst! till allt som inte är som
dem

skillnaden mellan mej o balderbullen va att alla utan 1 ville help balderbullen medans mig
ville alla utan 1 inte hjälpa

när ja ser på dessa stenar
känns det som om
de är de enda levande
varelser jag sett

tom bombadil
hade varit ännu bättre
om han hade
lidit lite mer

sida vid sida
tillsammans dyker de fram
psykiatrin och polisen
två vargar fromma som lamm
men det är inte dom
som lider

när medicinerna verkar
och tvångsvården som plågar
plågar inte heller
deras sjuka hjärnor

ja är guls profet
gul sa till mig att himlen
är ett gigantiskt träsk
och att bara dom
med träskets anda kommer dit
och får träffa träsk jesus

gul sa också till mig
att jag är den som larvat mig bäst och mäast
genom världshistorien

gul är som en snällare variant av svullo
det han gillar bäst
är när man larvar sig
på gatan
fånerier är det högsta för gul
för då är man som minst tillrättalagd
vilket är själva meningen
med allt

guls fru heter orengeria

gul sa till mig schleif du ägnar dej åt för högtravande ting som södergrans lyrik ägna dig i
stället åt pottans mystik

gul har bett mig gå omkring med en vattenkanna och vattna människorna dvs guds plantor

gul har sagt ti mej att-man hedrae henne bääst jenum att mola me gul ferg

jag är balder gudarnas konung

undrar om kafka har kostym i himlen och sitter och samtalar mig pingvinerna

vårat klor-rester är även en bajs i byxan affer

gul sa ti mej att de styggaste ni männ-i-skor ha gjort va att utrota de andra menneskoraserna

när caligula utsåg sin hest som senator var de helt i djurismens anda

simmar du tillräckligt
långt in i ditt hjärta
i din själ
så ska du finna pojken jesus
sitta där och plaska med benen

denna pojke är även du
genom att vara dig själv maximalt
så är du även Jesus maximalt
endast så kan du känna gul

ett tecken på att någon
inte är så djupt kristen
är att de har kors som örhänge

gul sa till mig
att i himlen
springer balder
och Jesus
omkring som två barn
jagandes lyckodrakar

Jesus gillar att jag är lite mullig

Nu delar SmetJesus-ApelsinjuiceJesus med sig lite av sina fynd i litteraturens skog, med lite hjälp av SpätälskallJesus:

"...psychological time is a mental disease..." (Eckhart Tolle)

*"Is most of your **doing** just a means to an end?"* (Eckhart Tolle)

* * *

Om tusen år

En dallring i en fjärran rymd, ett minne
av gården, som sken fram bland höga träd.
Vad hette jag? Vem var jag? Varför grät jag?
Förgätit har jag allt, och som en stormsång
allt brusar bort bland världarna, som rulla.

(Verner von Heidenstam i *Nya Dikter*, 1915)

* * *

Det berättas om den helige Martin av Tours, ett helgon på 300-talet, en av de mest asketiska biskopar historien känner, att när man sökte efter honom för att göra honom till biskop, då gömde han sig i en sädesåker för dem som sökte honom, och han röjdes av kacklande gäss.

* * *

Nio aforismer av Albert Camus, självmordsfilosofen, som inte verkar så mörka alls:

"The only way to deal with an unfree world is to become so absolutely free that your very existence is an act of rebellion." (och sen hamnar man i psykiatrins klor resten av livet som en martyr för sanningen tillägg av schleif)

"I would rather live my life as if there is a God and die to find out there isn't, than live as if there isn't and to die to find out that there is."

"Should I kill myself, or have a cup of coffee?" (detta tycker apan schleif ää bland det roligaste som sagts)

"Always go too far, because that's where you find the truth."

"There are causes worth dying for, but none worth killing for."

"The need to be right, is the sign of a vulgar mind."

"In the depths of winter, I finally learn, that within me there lay an invincible summer."

"To grow old, is to pass from passion to compassion."

"Man is the only creature that refuses to be what he is."

"On certain mornings, as we turn a corner, an exquisite dew falls on our heart and then vanishes. But the freshness lingers, and this, always, is what the heart needs. The earth must have risen in just such a light the morning the world was born."

Camus skrev som ett av sina viktigaste verk boken "Myten om Sisyfos", som menade att det finns bara ett filosofiskt problem, om man ska ta livet av sig eller inte. Konklusionen i boken var att man ska lösa självmordets problem genom att göra revolt. Denna bok låg på singer-songwritern Nick Drakes nattduksbord när han tog livet av sig. Camus blev 47 år gammal, och dog i en bilolycka.

* * *

Nietzsche fick idén till boken *Also sprach Zarathustra* när han såg såg en stor sten i alperna (Schleifs ord).

* * *

Kristendomen var medeltidens McDonald's (Schleifs ord).

* * *

Poeten Siv Arb kom aldrig med i svensk poesikanon så som den uppfattas idag, fast hon skrev dikter som var bättre än de flesta av våra kändaste poeter. Hennes bästa dikt löd såhär, citerat fritt efter minnet:

*"Gumman hittade en död fluga på fönsterbrädet.
Oh! Flugans vingar! Änglavingar!"*

* * *

Två av de lustigaste boktitlarna i Svensk litteraturhistoria:

"Dyngkåt och hur helig som helst" (beskriver bra Ronja Aarnialas väsen).

"Varför ska man vara lycklig när man kan vara normal?"

* * *

Precis som den drömlösa sömnen är det mest levande i oss, så är stenarna det mest levande i den här världen. Planeten består mest av sten, flytande "magma" i jordens inre. En otrolig energi besjälar denna stenmassa, planetens själ och hjärta, mycket mer levande än människan.

* * *

I *Thomasevangeliet* från antiken, finns följande lustiga aforism av Jesus: *"Split a piece of wood; I am there. Lift up a stone, and you will find me there."*

* * *

Vi har yttrandefrihet i Sverige, det vet ju alla, men bara om vi säger de rätta sakerna.

* * *

De s.k. "utvecklingsstördas" hemligheter är himlens hemligheter.

* * *

Idag, 31.5.2025, träffade jag en man i rullstol med sin vårdare, mannen i rullstolen var både handikappad och s.k. "utvecklingsstörd". Jag räckte fram handen till honom för att hälsa på honom, och då grep han min hand på samma sätt som små spädbarn gör när dom är nyfödda, och höll i den länge. Han sa ingenting. Då insåg jag att "utvecklingsstörda" är som spädbarn i anden och fullkomligt heliga och rena som dem.

* * *

Jag minns när kultureliten mobbade ut den muslimske poeten Mohamed Omar (gick senare under namnet Eddie Råbock) när han blev icke-PK (det som kallas att "radikaliseras"), det var ett formidabelt **mobbningsmaskineri** som sattes igång. Han frystes ut och miste sina jobb och sina vänner, sin heder, ja så gott som allt. Är detta kristen kultur, som Sveriges kultur sägs vara eller bygga på (så enligt Ebba Busch)? Är detta "demokrati", detta äckliga slagord som alla vill rida på? Är detta att älska sin nästa?

* * *

När någon gör något väldigt brottsligt, plötsligt glömmer alla att man ska älska sin nästa. Plötsligt far djävulen in i alla, och mobbningsmaskineriet från skolgården sätts igång med sin

gnisslande och larmande fabriksanda.

* * *

Psykiatrin är ett enda stort mobbningsmaskineri, men det sker i tysthet, och ingen av mobbarna blir fast för någonting.

* * *

Först var det ett syndafall när filmen kom. Sen var det ett syndafall när vi gick från stumfilm till talfilm. Och raden av syndafall har varit nästan utan gräns.

* * *

Jesus Nasaréen var en tandlös lantis i samma godmodiga anda som Snoddas. Schleif säger: Snoddas förkroppsligar den svenska folksjälén, det som är bra med den. Nu tycker man bara att Snoddas låter töntig.

* * *

Vad är himlen? Det är att se när en musunge diar en musmamma.

* * *

Mirakler sker i stor mängd hela tiden, men nästan aldrig handlar det om att någon okänd har satt pengar in på ens konto. Änglarna verkar inte bry sig om digitala pengar och konton överhuvudtaget.

* * *

Att sätta en mask på fiskekroken: en metafor för människans ondska (Schleifs ord).

* * *

En riktigt god boksamling är min livsförsäkring mot olyckan. Den kan få mig att uthärda ensamhet och isolering, sjukdom och handikapp, mental våldtäkt med mediciner, ja även en tvångsinläggning på psyket, de två sista tingen är mitt värsta helvete. Jag har slösat stora summor på att få **riktigt goda böcker**, som bildar mig och utmanar mig och inte bara är sånt jag kan. Jag skulle kunna sitta mina resterande 22 1/2 år (jag tror jag dör 2048 p.g.a. en ängels ord i en dröm jag haft) isolerad på en psykavdelning bara jag hade mina böcker. Detta säger något om vad min boksamling betyder för mig. Jag har kanske 800 böcker. En gång hade jag en boksamling på 6000 böcker, ett specialbibliotek i kristen mystik som jag byggt upp själv.

* * *

Vad ska vara kärnan i min bildning? Nya testamentets exegetik och kyrkohistoria, samt språk, särskilt engelskan, gammalgrekiskan, spanskan, ryskan och tyskan. Jag ska satsa mycket pengar på att få bra litteratur på dessa områden, så älskar jag dessa ämnen. Jag har kallelsen att vara en intellektuell helig dåre, och en som aldrig gör karriär på sin kunskap, inte på något

område.

* * *

Hela Jesaja kap. 53 handlar om att Gud bor i den yttersta skiten.

* * *

Erik Johan Stagnelius, jämte Friedrich Hölderlin, är de poeter i världshistorien som var mest som Jesaja 53. Kanske även Gustaf Fröding kommer nära. Edith Södergran ock.

* * *

Det går en bro över floden mig, och en gång skall jag själv gå över den bron, och det skall bli en salig dag. Genom yttersta närvaro i häret och nuet kan jag åka lite över den redan här och nu.

* * *

På ett forum på nätet var det en som kallade sig Åsa-Nietzsche, sa Schleif.

* * *

En gång var vi alla som små musungar i vår mammas mage, och en gång ska vi alla, i himlen, bli som små musungar, i anden.

* * *

Jag drömde nyligen en dröm där jag fick veta att Stockholms två heligaste församlingar är Spanska adventistkyrkan (den heligaste) på Olof Palmes gata vid Norra Latin, och Roseniuskyrkan vid Kungliga Biblioteket. Det stämmer nog med verkligheten, så långt jag har förstått den. Märkligt.

* * *

Svensk poesi är överlag bättre än engelsk poesi. Men jag tycker det engelska språkets bästa dikt är irländaren William Butler Yeats' dikt "Innisfree", och kanske jag tycker så mycket om den p.g.a. den underliga omständigheten, att den svenska poeten Karl Asplunds översättning av den till svenska är bättre än originalet, vilket bekräftar det jag sade i början av denna aforism.

* * *

Vetenskapen föddes genom kristendomens, judendomens och islams brist på naturmystik, genom deras fiendskap till all slags animism och naturreligion. Då avförtrollades naturen, och marken bereddes för den vetenskapliga rationalismen och reduktionismen, för vilken hela naturen var död och mekanisk, ett byte för experimentering, kolonialisering och exploatering istället för att vara föremål för andakt och kärlek.

* * *

Det största beviset för livet efter döden, att vår existens inte släcks ut helt och hållet efter döden, är att vi varje natt är i det där tillståndet av död, **i den drömlösa sömnen**, det vi ska in i i dödsstunden, mystikernas "intet", **utan att släckas ut**, vi fortsätter att leva när vi vaknar, och så ska vi också efter döden fortsätta. Man slutar inte existera av att gå in i det mystiska "intet" som man är i under den drömlösa sömnen.

* * *

Jag hade föredragit att bli bränd på bål eller få ögonen utstuckna, hellre än att ha blivit tvångsmedicinerad med så hemska hjärntortyrgifter (s.k. "psykmediciner", som i verkligheten är nervgifter) som jag blev, vilket kändes i början som utspekulerad, subtil mental våldtäkt och tortyr. Nu har jag vant mig.

* * *

Civilisationens anda: vi skulle kunna dräpa Gud för att få några kronor till i vår kassa.

* * *

När man sprutar in psykmediciner (neuroleptika) i en psykipatient, då dräper man Gud (Schleifs ord).

* * *

Varför ska man pina folk på sjukhus när döden inte är något farligt alls. Jag har skräck för att ligga länge på sjukhus. De vilda, helt ociviliserade urfolkens inställning till sjukvård är den rätta. De har aldrig behövt sjukhus.

* * *

Det är underligt att tänka sig att vi lever i en stad (Stockholm) som har sämre anda än Sodom i Bibeln (Schleifs ord).

* * *

Vad alla AFA*-killar vill förneka: att Hitler en gång var ett foster i sin mammas mage, och att Gud såg detta foster i Hitler hela hans liv. Gud är den enda som ser kopplingen mellan fostret och vad vi är nu.

*"Antifascistisk aktion", en militant antinazistisk rörelse i Sverige

* * *

Psykatrikerna vaktar svartsjukt på att deras patienter inte ska känna sig i paradiset. Men deras makt når bara **så långt**. När civilisationskollapsen kommer, eller när döden kommer, ja då är också deras makt slut och förbi.

* * *

Det verkar som om rörelsers grymhet står i direkt proportion till hur stora dom är. Kristendomen, världens största rörelse någonsin, var också grymmast (tänk på inkquisitionen,

tänk på psykiatrin, som är sekulariserad medeltida inkquisition). Islam, världens näst största rörelse någonsin, var också näst grymmast, osv. **Håll dig därför i ödmjukhet, håll dig till det ringa, till ytterst små, föraktade rörelser, om du alls är med i någon rörelse, så du inte riskerar bli grym och obarmhärtig.**

* * *

Gud bor i morgonståndet (Schleifs ord).

* * *

Min mamma sade på torsdagen 2025 att jag var hennes himmelsgåva.

* * *

I A.Fabricius' stora illustrerade kyrkohistoria för folket står det på s. 212 att munken, den helige Bernhard av Clairvaux på 1100-talet *"älskade att fördjupa sig i naturen, och sade, att boken och ekarna, växter och stenar kunde lära honom mera än böcker och de vise mästarne."*

* * *

Den industriella gröna omställningen, den kallar jag den gröna industrialismen, och den är **ohygglig**, ungefär som gröna atombomber, ekologiska atombomber; att fylla jorden med fabriker i miljöns namn. Nästan alla i miljörörelsen tror på den, hejar på den, t.o.m. Greenpeace, officiellt. Det kallas "ekomodernism".

* * *

Enligt kyrkohistorikern A. Fabricius, i sin stora illustrerade kyrkohistoria för folket utgiven på svenska år 1900, var påven **Innocentius III**, han som startade den ohyggliga förföljelsen och utrotningen av, ja folkmordet på de gnostiska katarerna och albigenserkriget (albigenserna var katarer) 1208, och ledde detsamma till sin död 1216, ja som startade hela den medeltida inkquisitionen genom bestämmelserna på det stora Lateranmötet 1215, denne påve kallas av Fabricius, **den andre av medeltidens två största gestalter**, där den första är Franciskus av Assisi. **Detta är nivån** på många kyrkohistoriker genom tiderna. Då är det inte så konstigt att vi lever under psykiatrins skräckvälde än idag, vår tids medeltida inkquisition.

* * *

Nivån på den av så många prisade medeltida skalden Dante Alighieri: I "Den gudomliga komedin", delen "Paradiset", 11 sången, 37-39 verserna, kallar han Dominikus, den katolske inkquisitionens förste ledare, för ett återsken av kerubers ljus. Dante hade en ohygglig och otroligt hämndlysten fantasi i sina helvetesbeskrivningar. Tror man på tortyrkammaren här på jorden, ja då har man lätt för att tro på evig pina i helvetet för sina fiender. Många kristna helvetestroende fundamentalister godkänner psykiatrin, och det är helt i enlighet med deras tro på evigt helvete.

* * *

En medelålders hemlös man som bodde på T-Centralen, *René "Amerikanen"*, som jag känner väl (men han har försvunnit på sistone!) berättade en gång för mig hur man inte skulle be till Gud, och så rabblade han alltmöjligt lustigt, på ett otroligt lustigt sätt, och mitt i allt kom "Sommaren är kort..", att man inte skulle be till Gud med att sjunga "Sommaren är kort..." Jag vred mig av skratt.

* * *

Ju lustigare djur, desto styggare är det att slakta henom. Tänk bara på grisen, ett av våra lustigaste djur, som skyddades från slakt i Gamla Testamentet.

* * *

När smartphonen kom, då blev den stora oartigheten i vårt samhälle upphöjd i tio, då blev vi alla besatta av djävulens oartighet och sociala klumpighet. Jag lider av den varje dag.

* * *

Något om den drömlösa sömnen om natten, himlens "allraheligaste"

När vi sover drömlöst, går vi i inte in i ett andligt vakuum eller något "intet", någon "intethet", ett "ingenting" (detta som inte ens finns), som folk tror flest, ja som vetenskapsmännen tror i sin löjlige reduktionism, utan vi går troligen in i **atomernas övermåttan himmelska värld**, som det inte är tillåtet för någon jordemänniska att minnas någonting av, med ordlösa ord som det inte är tillåtet att uttala, lite som aposteln Paulus berättar i 2. Kor. 12:1-4, att han var uppryckt till tredje himlen och fick höra ord som det inte är tillåtet för en människa att uttala.

Vi talar alla så nedsättande och styggt om atomens liv, som om det vore något mekaniskt, maskinellt, som om det vore död, ett intet (påverkade av vetenskapens reduktionism och stygga, mekaniska fantasi). Så gör vi också med vår drömlösa sömn, **det allraheligaste i oss**. Det finns ett samband här.

Den drömlösa sömnen är det heligaste i oss, någonsin, då vi uppgår i gudomens saliga "intet" bortom tid och rum (mystikernas "tomhet", "utslocknande" eller "Nirvana"), den yttersta kenosis (utblottelse) som tänkas kan, **det som är så heligt och himmelskt att vi aktar det för intet och tror det är ett intet, ett andligt vakuum och ingenting, fast det är då som det sker mest, fast det är då som vi får huvuddelen av vår kraft för nästa dag, ja även himmelska råd och den himmelska planen för dagen.**

Jag skulle gå så långt som att säga att i den drömlösa sömnen, där finns nyckeln till gåtan som är vårt liv. Lite som nyckeln till universums gåta finns i det som i fysiken så styggt kallas "svarta hål", "mörk materia" och "antimateria".

Vi blir som fostret i mammas mage i den drömlösa sömnen. En mikrovarelse, där allt går så sakta och djupt, hemma i vårt yttersta hem; atomernas värld.

Nu talar jag med den judiska mystikens tempelsymbolik: Det vakna livet är endast templets förgård i livet. Den sömn där vi drömmer är som "Det Heliga" i livet, det första och största rummet i Templets Helgedom. Den drömlösa sömnen är som "Det Allra Heligaste" i livet, det innersta, lilla rummet i Helgedomen, det som finns bakom Förhänget.

"Se, här är evighetens strand, här brusar strömmen förbi..." (Edith Södergran)

P.S. Min teori om den drömlösa sömnen här ovan får en ljuvlig bekräftelse hos New Age-mystikern Eckhart Tolle, en av mina andliga mästare, i hans bok *The power of now. A guide to spiritual enlightenment* (1999), på sidan 132-133 i 2004 års engelska edition, under rubriken *Dreamless sleep*. Tolle menar att vi i den drömlösa sömnen går in i "the Unmanifested", ja, att "you merge with the Source", vi går in i Världen bortom formerna och blir ett med livets Källa, Gudomen själv. I Tolles tänkande spelar motsatsparet "formerna" och "det formlösa" en stor roll, för honom är andevärlden det formlösa, det som går bortom all form, lite som himlen var i Anita Moorjanis nära-döden upplevelse, medan vår fysiska, synliga värld är formernas värld. Alltså vi går, enligt Tolle, och också enligt mig, in i **andevärlden** under den drömlösa sömnen. Det otroliga var att vi upptäckte detta parti i Tolles viktigaste bok just när jag höll på att putsa på den lilla essän ovan.

En otrolig mystisk upplevelse jag hade nyligen

7.6.2025, på en lördag, tappade jag medvetandet om tid och rum för en kort stund då jag låg på golvet i bönerummet i St. Eugenia katolska kyrka och mediterade, på morgonen mellan 7.45 och 8.45. Jag glömde plötsligt var jag var, och vilken tid det var/vilken tid eller tidsepok jag levde i, men det hela var fullständigt naturligt och jordat, något som för mina tankar till dementa människors upplevelser. Detta var bara en av otaliga mystiska upplevelser jag haft i mitt liv. Ja, såna är vi, vi schizofrena.

Vi har räknat tiden fel. Något om tysken Heribert Illigs "Phantom time hypothesis".

Ingress

Enligt officiellt accepterad tideräkning blev Sverige kristnat först på 800-talet, mer precis ungefär 830, då den franske missionären Ansgar grundade den första kristna församlingen i Sverige. Tänk vad osannolikt att det tog drygt **800 år** för evangeliet om Guds rike (Jesus började sin verksamhet ca. 25 e. Kr.) att färdas från Israel till Sverige, Israel är bara på drygt 4461 kilometers avstånd från Sverige om man tar från Malmö och går söderut till Jerusalem,

med bil, fågelvägen är det bara 3167 km. Man kan vandra denna sträcka hur lätt som helst, och **otaliga gjorde det också under medeltiden**, som var pilgrimsfärdernas stora tid. Jag vet om två unga män, båda hippien, som vandrade från Stockholm till Spanien **i vår tid**, det är 2748 km med bil från Stockholm till Barcelona, 2279 km fågelvägen.

Den första kristna missionen

Drygt 800 år. Jag köper inte denna tideräkning. **Drygt 800 år är en otroligt långt tid.** **Missionsivern var nämligen OERHÖRD redan på Jesu tid, och inte minst efter pingstdagen, med en otrolig offervilja, den första martyrkyrkans mod och kraft, och otroligt långa missionsresor (från Israel helt till Spanien ibland, se bara på St. Jakob "den Store", en av apostlarna, som enligt traditionen missionerade i Spanien och dog i Spanien, se not 1. Traditionen förtäljer också att redan Jesu apostel Thomas missionerade i Indien, därav de "Thomaskristna" i Indien), och hela Europa var tämligen kosmopolitiskt under hela Romarrikets tid, ända fram till 500-talet, ja även under tidig medeltid, och man hade otaliga sandvägar och upptrampade stigar att vandra på.** Det kan t.o.m. ha funnits pilgrimer från mellersta Europa (norra och mellersta Frankrike, Sydtyskland) bland den stora folkmassan från öst och väst (läs listan över folkslag som representerades bland dessa, i början av Apg., se not 2) som fick höra pingstens budskap av apostlarna i Jerusalem 32 e.Kr. Så kosmopolitiskt var Jerusalem redan på den tiden. Judar och kristna fanns i så gott som hela Romarriket (i hela Gallien, dvs. Frankrike, och ända in i Spanien) redan under aposteln Johannes ålderdom i slutet av första århundradet av vår tideräkning. **Kyrkofadern Irenaeus**, en väldigt central och känd kyrkofader, en av de kändaste faktiskt, verkade som biskop i **Lyon** (Galliens huvudstad på den tiden) helt upp i mellersta Frankrike **redan på 100-talet**, (han föddes 130 e. Kr. och dog år 200) och då hade kristendomen redan etablerat sig i **hela Frankrike**, och hade troligen slagit rot redan i Paris, som på den tiden redan var en viktig romersk stad, med teatrar, termer (badinrättningar), forum och arenor, en blomstrande kulturstad och en viktig nod.

Måste vi också tro på att Irland blev kristnat först på 400-talet av St. Patrik (han kom till Irland 432 e. Kr.), som det står i A.Fabricsius' stora illustrerade kyrkohistoria från sekelskiftet 1900? Tog det verkligen **knappt 300 år (!)** för kristendomen att röra sig från norra Frankrike till Irland, en sträcka på 500-600 km, som att vandra från Stockholm till Göteborg, bara att man måste segla ibland? Det här blir nu helt absurt. **300 år är en otroligt lång tid.** (3)

Knappt 300 år. Det är ungefär den tid som gått sedan industrialismens gryning i England, sedan den första modernt mekaniska och maskinella fabriken, "Lombe's mill" byggdes, den som byggdes av Thomas Lombe i Derby 1721. Jag räknar personligen detta som industrialismens födelse.

Ett stort svart hål upptäcks i historien

Tänk hur mycket som hänt sedan dess. Upplysningstiden, romantiken, liberalismen, realismen och naturalismen, modernismen, de två världskrigen, kalla kriget, postmodernismen och nyliberalismen, och nu senast, nyfascismen med Sverigedemokraterna och deras allierade. Tänk hur mycket som hänt i kulturen. I medeltidens början hände det knappt något alls i kulturen, om ska man tro den officiella tideräkningen. Detta blir extremt tydligt i nämnda A. Fabricsius' illustrerade kyrkohistoria, som jag håller på att läsa (det är

också tydligt i många andra kyrkohistoriska verk, extremt tydligt i t.ex. adventistprofetissan E.G. Whites levande berättade stora kyrkohistoria "Den stora striden" från slutet av 1800-talet). Tänk hur många nya sekter och nya rörelser och filosofer och teologer och författare och poeter och kyrkofäder det uppstod och fanns i antiken, som gått till historien, som vi har texter av och om. Första halvan av medeltiden då? Under tiden 600-1000? Knappt något alls, fast det ligger långt närmare i tiden. **Bara massa missionärer.** Nästan bara missionärer. Torftigt. Nästan inget intellektuellt arbete kan spåras, allraminst nyskapande sådant. Johannes Scotus Erigena, 800-talsteologen och mystikern, står som en ensam fyr i den tidiga medeltidens kompakta mörker, och dessutom är han från Nordeuropa, från Irland. Likaså syriske munken Johannes av Damaskus på 700-talet och den brittiske munken, kyrkohistorikern Venerable Bede på 700-talet. Ensamma fyrar i mörkret allihop. Ja, uttrycket "mörka medeltiden", som myntats för att förklara detta stora kulturella hål, har fog för sitt namn, ty **ett stort svart hål förefinnes här**. A. Fabricius skriver i sin kyrkohistoria, sidan 137, följande: *"Från 6:te århundradet kan den förr så blomstrande grekiska kyrkan icke uppvisa någon framstående kyrkolärare."* Och vidare på sidan 138, om samma kyrka: *"Denna kyrkas andelif har sedan 8:de århundradet - alltså långt öfver ett årtusende - varit stillastående."*

Kan det vara något som inte stämmer här?

Heribert Illigs märkliga konspirationsteori

Att vi har räknat många, många extra år som vi lagt till i början av medeltiden, är en rätt så gammal teori som **inte är enbart min egen** (jag kom på den oberoende av tidigare historiker i psykos [!] i södra Spanien våren 2011), den har funnits i 34 år och den lanserades första gången av den lärde tyske historikern **Heribert Illig** (f. 1947, lever än, han är akademiker, som sådan germanist-historiker, den kände tyske kulturfilosofen-historikern **Egon Friedells** lärjunge, Illig har bl.a. arbetat som förläggare och tidskriftsredaktör i historiska ämnen) år **1991**, och kallas "**Phantom time hypothesis**", och teorin har en egen Wikipedia-artikel, du kan söka upp den på namnet "*Phantom time conspiracy theory*" (namnet säger något om vårt kulturklimat, hur man går till väga för att svärta och nedgöra sina motståndare). Illig räknar att ca. 300 år lagts till i vår tideräkning, till den tidiga medeltiden. Subtraherar vi dessa år, börjar sakerna "make sense" för en historiker (men även det kan kännas för lite att subtrahera, för mig, jag var 2011 betydligt mer radikal, jag räknade att Luther spikade upp sina teser på slottsporten i Wittenberg ca. 822 år efter Kristi födelse, att ca. **700 år** lagts till i vår tideräkning, ett av mitt livs mest fascinerande teorier, som jag dock betvivlar idag, teorin är för radikal), bland vilkas skara jag också räknar mig själv, amatörkyrkohistoriker främst, men även lite beläst i allmänhistoria och ganska mycket i kulturhistoria (däri främst litteraturhistoria), en som skrivit bl.a. ekoteologins historia och ett flertal kortbiografiska kyrko- och litteraturhistoriska essäer.

Karl den store och Heribert Illigs konspirationsteori

Man behöver dock inte gå så långt som Illig gör, att man menar att **Karl den store** på 700-talet och början av 800-talet aldrig har funnits (!), jag vet för lite här för att kunna uttala mig, är inte expert på den tiden, men man kan dra bort 300 år från den tidiga medeltiden utan att behöva frångå Karl den store historicitet (Karl den stores tid var annars ett svagt avbrott av relativt intellektuellt ljus i mörkret under den tidiga medeltiden, det händer relativt mycket

under hans tid, om man jämför det med århundradet före det och tiden efter det fram till slutet av den första halvan av medeltiden, 1000-talets mitt, då ljuset och det myllrande intellektuella livet startar igen med universitetens födelse och de berömda kyrkolärarna Anselm av Canterbury och Pierre Abailard). Annars är det nog sant att historieskrivningen på den tiden var väldigt mytologisk, med mycket mytologiskt stoff och många lärda påhitt. Ännu skilde man inte mellan historia och myter, precis som man ej heller gjorde i antiken, inte ens i Nya Testamentets historieskrivning, evangelierna och apostlagärningarna. Kyrkohistorikern Venerable Bede, tidens kändaste historiker, gjorde det inte, på 700-talet. En fingervisning i hur flummiga och naiva historikerna kunde vara vid denna tid, är den stora tilltron till historieförfalskningen *Isidoriska dekretalerna* under kyrkofursten Nicolaus I:s tid (858-867), som delvis kan förklara det svarta hålet i tideräkningen jag talat om, ty förfalskningen upptäcktes först efter reformationen på 1500-talet, och hann skapa stor förvirring.

Den källkritiska historievetenskapens uppkomst

Först med vetenskapens uppkomst på 1100-talet, då de första universiteten såg dagens ljus, först i den muslimska världen några århundraden före det, där det första universitetet i världen grundades i Marocko 895 e.Kr, sedan det i Bologna i Italien kring år 1100 (efter att ha förberetts i de första klosterskolorna), Europas första universitet, började man, sakta, sakta, skilja mellan myt och historia. Och länge var denna inställning bara embryonisk, och den källkritiska, vetenskapliga, historisk-kritiska metoden inom historia föddes på allvar först med upplysningen på 1700-talet, inom bibelvetenskapen, med Spinoza, Reimarus, Semler, Michaelis och de första s.k. "liberalteologerna". Ja, den historisk-kritiska metoden föddes först inom teologin, **inte** inom historievetenskapen, och inom teologin **inte** inom kyrkohistorien, utan inom bibelvetenskapen. Sakta sipprade sedan metoden ut i de rent historiska vetenskaperna, och det skedde på 1800-talet. Så sent föddes den verkligt källkritiska allmänhistoriska vetenskapen, där man skiljde mellan myt och historia. Och det ledde till ett formidabelt jordskred inom kyrkan.

Det svarta hålets slut

Kring år 1000-1050 tar det svarta hålet slut i medeltidens historia, det som jag nämnde ovan, och återigen blir det som i antiken innan 600-talet; det uppstår ett otroligt liv, ett otroligt antal nya rörelser och sekter och klosterordnar, över hela Europa, och ett otroligt antal författare, poeter, filosofer, teologer, mystiker, vältalare, predikanter, psalmdiktare och vetenskapsmän. Ett myller av liv. **Så som det varit genom hela historien utom bara just under den "mörka medeltiden"**, medeltidens början, åren 600-1000. **Det är inte bara missionärer, missionärer så långt ögat skådar, dessa som historikerna och kyrkohistorikerna febrilt försökt täppa det svarta hålet igen med** (de tog också islam till hjälp, plötsligt börjar man prata en massa om andra fjärran belägna religioner, ty det egna stoffet tryter. Så gör man i kyrkohistoriska verk). Jämför detta med vad vi finner år 600-1000, och du skall förstå Heribert Illig och mig.

Historikernas misslyckade försök att täppa till och gömma det svarta hålet

Man har försvarat förekomsten av "den mörka medeltiden" med att påvemakten förklarade det kulturella livet genom en sträng enhetskultur och ett förtryck av all intellektuell frihet.

Men då måste man komma ihåg att den ökända medeltida inkquisitionen föddes först vid påvemaktens höjd, i början av 1200-talet, med Albigerserkriget och förföljelsen av katarerna och valdenserna, efter att ha förberetts genom korstågen, som tog sin början 1096, då man började glorifiera våld i Jesu namn. I många hundra år höll detta inkquisitionsskräckvælde i sig, även efter reformationen (med motreformationen), och ändå blomstrade kulturen oerhört under denna tid. Varför blomstrar inte kulturen under tiden 600-1000, då påvemakten var relativt tändlös och mild och kontrollen och enhetskulturen ännu inte så hård? Varför blomstrar den kristna kulturen så väldigt under de första århundradena efter Kristus, trots otroliga förföljelser från det romerska rikets sida? Varför dör den kristna kulturen i en "mörk medeltid" inte länge efter att den blivit statsreligion i slutet av 300-talet? Man skulle tro att den blommade som mest då, när den blivit accepterad och förföljelserna tar slut. Och att katolska kyrkan, som föddes på 400-talet, skulle ha varit som mest levande innan den blev för stor och mäktig och stagnerade, likt alla rörelser gör, se bara på alla väckelserörelser. Detta kan inte historikerna förklara enligt sina teorier. Har de rätt, trotsar det all historisk logik.

Ett fallstudium: den kristna gnosticisms historia i Väst- och Mellaneuropa

Ännu ett bevis för min och Illigs teori, mera i detalj, i studiet av en enda strömning: se på den kristna gnosticisms historia i Mellaneuropa och Västeuropa. Den kristna gnosticimen kan kallas kristendomens tidiga alternativrörelse eller kristendomens tidiga New Age, här hamnar mycket av de tidiga kristna kätterierna, i denna bås, lite som allt nyskapande alternativt religiöst idag hamnar i New Age, ett stort och vitt paraplybegrepp för alternativa nya religiösa rörelser.

Gnosticimen har varit med oss i Europa ända sedan den tidiga antiken. Strax innan vårt stora hål i tideräkningen, gör sig den kristna gnosticimen ännu mycket märkbar i Europa, även i väst, i formen av den europeiska **marcionismen**, grundad av Marcion i Rom i mitten av 100-talet, en rörelse som överlevde ända in på 400-talet och spred sig vida omkring, och sedan **valentinianismen**, grundad av Valentinus i Rom i mitten av 100-talet. Den kristna gnosticimen gjorde sig särskilt märkbar i form av **manikeismen**, denna formigen gigantiska kristna alternativrörelse som uppstod genom persern Mani i slutet av 200-talet i Persien, det är gnosticisms sista stora utbrott innan vårt svarta tideräkningshål, **t.o.m. kyrkofadern Augustinus** (vår kändaste kyrkofader) hade en tid inom denna sekt i sin ungdom, i slutet av 300-talet, då den ännu var mycket livskraftig och populär, den bredde sedan ut sig över hela Europa, och blev fader till alla de västeuropeiska kristet gnostiska rörelser som kom efter det stora hålet i tideräkningen. Och sedan, vad finns sedan av kristen gnosticism i Väst- och Mellaneuropa? Från 600-1000, under vårt stora svarta hål, hör vi knappt något alls från den kristna gnosticimen på väst- och mellaneuropeisk mark, fast den av manikeismen inspirerade gnostiska sekten **paulicianerna** grundades och spreds i mitten av 600-talet i Östeuropa/Mellanöstern, med början i Samosata (i syriska provinsen Kommagene vid Eufrat, nuvarande Armenien), och blev stark bl.a. på Balkanhalvön i Östeuropa från och med 700-talet, däremot nådde den aldrig Väst- och Mellaneuropa under denna tid, så långt jag vet. Men efter sekelskiftet 1000 lever den för oss fullständigt okända och obskyra paulicianismen från öst upp i form av sina dotterrörelser **katarernas/albigensernas** (i Västeuropa) och **bogomilernas** (i Östeuropa) sekter, och **det med besked**; de, särskilt katarernas sekt, blir till otroligt kraftfulla och otroligt stora rörelser, givetvis i en form av en än mera kristen och rentav apostoliskt färgad gnosticism, men ytterligt gnostisk i alla fall, ytterst inspirerade av manikeismen. Så stora blir dessa medeltida kristna New Age-rörelser, att påvemakten ser sig tvingad att kväsa dem **i stora korståg och krig** och med en sådan kraft och ondska att här,

just här, av alla tider och ställen, föds inkquisitionens hemska apparat för första gången, officiellt. **Tortyr** tas för första gången till användning av de katolska kristna för att kväsa kättare, vilket officiellt skedde år 1242 av påven Innocentius IV, inte många år efter att Den Helige Franciskus dött år 1226, han, vars milda ande kanhända fördröjde detta förfärliga förfall i Italien. Paulicianismen fick däremot leva i relativ fred (massakrer och förföljelser förekom dock, men inte alls i den omfattning som katarerna mötte), och vi i väst vet trots detta nästan ingenting om den eller dess ledare och skrifter, trots att det enligt den officiella tideräkningen tog **400-500 år** för den att verka, sprida sig och föda sina kristet gnostiska dottersekt, och själv sedan försvinna, utan att lämna många spår efter sig i kyrkohistorien. Detta kräver man också att vi ska tro. Om manikeismen däremot, vet vi mycket, många gamla texter har bevarats, och vi vet också mycket om katarerna/albigenserna och bogomilerna. Innan jag gjorde efterforskningar för denna essä, hade jag inte ens hört paulicianismens namn. Konklusionen är alltså att även i den kristna gnosticisms historia är det ett stort svart hål i dennes väst- och mellaneuropeiska historia mellan trion marcionismen/valentinianismen/manikeismen och deras dotterrörelse katarerna, under tiden 600-1100-talet. Man kräver att vi ska tro att det inte fanns någon kristen gnosticism i Väst- och Mellaneuropa under denna tid, i hela 400-500 år, och **detta under en tid då vi inte hade någon officiell katolsk inkquisition**, en tid av **relativ** intellektuell frihet, då kontrollen ej ännu hunnit bli så stor, och mångt och mycket konstigt kunde frodas, såsom gnostiska sekter, vilket blev svårt efter inkquisitionens officiella födelse på 1200-talet. Men detta är historiskt omöjligt, och absurt att tro.

(1) Bara från Jerusalem till Santiago de Compostela, där St. Jakob aposteln ligger begravnen, är det **5416 kilometer** med bil, kortare dock med båt. Då förstår ni hur absurt det är att tro att det tog knappt 800 år för evangeliet att nå Sverige (Ansgar grundade den första kristna församlingen i Sverige 830, A. Fabricius säger dock att "*först i mitten af 12:te århundradet kunde landet anses för kristnad*") efter att det nått Spanien (St. Jakob dog **44 e.Kr**), Sverige (Malmö) som ligger på ett avstånd från Jerusalem med bil på **4461 kilometer**, nästan **tusen kilometer (!)** kortare distans än från Jerusalem till Santiago de Compostela, om vi tar bilvägen.

(2) Apg. 2:8-11: "*Huru kommer det då till, att var och en av oss hör sitt eget modersmål talas? Vi må vara parter eller meder eller elamiter, vi må hava vårt hem i Mesopotamien eller Judeen eller Kappadocien, i Pontus eller provinsen Asien, i Frygien eller Pamfyliden, i Egypten eller i Libyens bygder, åt Cyrene till, eller vara hitflyttade främlingar från Rom, vi må vara judar eller proselyter, kretenser eller araber, alla höra vi dem på våra egna tungomål tala om Guds väldiga gärningar.*"

Teheran i Iran, som ligger mitt i Mesopotamien (som nämns ovan), ligger **2079 kilometer** från Jerusalem om man tar bilen, inte långt från de där 3167 kilometrarna fågelvägen från Jerusalem till Malmö.

(3) Enligt internet **började** Skottlands kristnande så smått på 300-talet, enligt traditionen på allvar med missionären St. Columba på 500-talet, som fått axla äran av att ha kristnat Skottland. Också det är rätt absurt, att det tog **200-300 år** för kristendomen att röra sig från norra Frankrike till Skottland, en sträcka på enbart **500-600 kilometer** med bil och båt, som

att vandra från Stockholm till Göteborg, bara att man en gång måste segla en bit. I en tid då vägarna var många, och missionsivern var **oerhörd och kämpaglad, ja kämpastark**. Englands kristnande sägs ha skett på ett slutgiltigt sätt med benediktinermunken Augustinus, "Englands apostel", kring sekelskiftet 600 (så enligt Fabricius), och denna tidsbestämmelse är ännu mer osannolik. Tog det verkligen **575 år** efter att Jesus börjat sin verksamhet 25 e. Kr., för England att kristnas? Att norra Tyskland kristnades först i slutet av 600-talet (så enligt Fabricius) av Willibrord är lika absurd tideräkning. Det är bara några hundra kilometer (800-900 km fågelvägen) från Lyon i Frankrike till norra Tyskland, och Lyon kristnades på 100-talet. **Det kan inte ha tagit 500 år** för evangeliet att färdas dessa enbart några hundratals kilometrarna. Att Danmark skulle ha kristnats i början av 800-talet (så enligt Fabricius, danske kungen döptes 826 e. Kr.) är också fullständigt absurt. Tog det verkligen **130 år** för evangeliet att färdas från norra Tyskland till södra Danmark, ett avstånd på några tiotals kilometer? 130 år tillbaka i tiden, ja då är vi i 1895. **Det är lång tid**. Och det är absurt att tro att Finland nåddes av kristendomen i mitten av 1100-talet, 320 år efter Sverige, som Fabricius påstår. Hur kan det ta **320 år** för missionärer att segla över Ålands hav från Stockholm till Åbo, och börja missionera i Finland? Att Estland skulle ha kristnats **år 1219**, som Fabricius påstår, är fullständigt absurt. Tog det verkligen 1200 år för evangeliet att nå Estland, från Jesu mun? Den kyrkohistoria som handlar om tiden 500-1200 e. Kr. är full av liknande osannolikheter, och allt går ner i historikernas och kyrkohistorikernas strupen utan tillstymmelse av kritik eller självständigt tänkande, utan tillstymmelse ens av någon reflektion över saken.

Jag sökte en gång för några år sedan på Google efter artiklar om tideräkningens historia på nätet, **på engelska**, och fann ingenting, absolut ingenting. Detta talar sitt tydliga språk om den blinda dogmatismen och obildningen på detta område, hur ingen reflekterar över saken och vi bara godtar allt som sägs om det, okritiskt, utan eget tänkande.

Mitt livs andliga föräldrar, hustru och barn, kortfattat och kärnfullt beskrivna

(De minst viktiga kategorierna först, de viktigaste namnen först i varje kategori)

A) Mina fyra andliga mästare, eller andliga fäder, som jag är lärjunge till:

- 1) *Hjalmar Ekström*, skomakare, kristen mystiker och själavårdare, betydde oerhört mycket för mig med sin naturmystik inspirerad av Jakob Böhme.
- 2) *Eckhart Tolle*, New Age-mystiker av seriös sort, upplyst och tokrolig, predikare av närvaro i häret och nuet, en mycket viktig del av min andlighet. Jag tog ett beslut att bli hans lärjunge i början av mars 2025.
- 3) *Harry Månsus*, Sveriges första ekoteolog och "Bromma-dialogens" grundare, gjorde mig bekant med New Age-rörelsen genom sin dialog med den. Var den som gjorde mig till eko-teolog 2005. Jag har varit hemma hos honom flera gånger.

- 4) *Willy Larsen*, min far, profet i sekten Smiths vänner och min första andliga mästare, var även min första praktiska mästare, i byggbranschen. Han är min pastor idag.
- 5) *Hunden Kero*, en stor hund, vet inte vilken ras, som adopterade mig i Åbo sommaren 2009. En hemsk anarkist ägde hunden. Kero lärde mig tala med hundar. Jag släppte fri Kero en gång, och fick anarkisternas vrede över mig och portförbud till deras huvudkvartér. Så mycket för den verkliga anarkismen och verkligt avståndstagande från all makt och herradöme.
- 6) "*Kenneth med armstumpen*", en hemlös på T-Centralen som adopterade mig som sin andlige son när jag bodde på T-Centralen våren 2022. Kenneth är en av de ljuvligaste människor jag känner, och har ett sådant milt och mysigt väsen.

B) Mina fyra andliga mödrar, som fött mig andligen:

- 1) *Maria Suutala*, idéhistoriker, Finlands störste ekoteolog, satte första fröet till min filosofi "djurismen" i mig med sin djuplodande idéhistoriska bok "*Kvinnor och andra djur*".
- 2) *Anita Moorjani*, New Age-guru och nära-döden upplevare, "självkärlekens drottning" och den villkorlösa kärlekens förkunnare. Helade min helveteskräck. Hon tror inte på helvetet alls, baserat på hennes nära-döden upplevelse.
- 3) *Edith Södergran*, det svenska språkets störste poet och den som har skrivit den dikt som betyder mest för mig av alla dikter, nämligen *Ankomst till Hades*.
- 4) *Simone Weil*, mystiker och filosof, hennes kenosisteologi lade grunden till min egen kenosisteologi, det viktigaste i min teologi och fundamentet för min naturmystik.
- 5) *Hunden Peppi*, min flickvän i Åbo Salme Haapanen-Peltonens lilla hund, vet inte vilken ras. Peppi adopterade mig sommaren 2009, och lärde mig tala med hundar. Vi hade otroliga äventyr tillsammans ute på stan, vissa farliga ock. Jag lät henne gå fri en hel del, utan koppel.

C) Mina fyra profeter, vars profetmantlar jag axlar:

- 1) *Ronja Aarniala*, anarkoprimitivist och hippie, tog självmord som 21-åring, helade mig från djupa psykiska sår och döpte mig med djurens helige ande med handpåläggning våren 2009, samtidigt med helandet, när hon höll mig i sin famn.
- 2) *David Petander*, "vandrarprästen", har kallats "en svensk Franciskus", min störste förebild som kristen luffare och predikant. Jag recenserade en biografi om honom redan som 13-åring i skolan, han är stor i min moderförsamling "Smiths vänner".
- 3) *Timothy Threadwell*, "Grizzly Man", djurrättsaktivisten som levde 14 år tillsammans med grizzlybjörnar i Alaska, och blev till slut martyr för sin sak, ty en grizzlybjörn åt upp honom. Jag såg en dokumentärfilm om honom som berörde mig djupt.
- 4) "*Gormande polskan*", en medelålders polsk kvinna som vandrade i

många år runt i centrala Stockholm som hemlös, ibland med påsar till skor, och gormade dagen lång på polska och tyska, en aldrig trytande helig vrede över Babels rutenhet, men framförd på ett väldigt lustigt och humoristiskt sätt, som fick mig på muntert humör.

D) Mina naturgudar:

- 1) *Motjetj och Jöjjetj*, två grisar på Akalla gård i Akalla, Stockholm, som jag tyckte var så otroligt himmelska och några av de lustigaste varelser jag någonsin träffat.

E) Min adoptivson:

Milou, en liten hemlös serbisk gosse som jag adopterade i februari 2010, i Serbien. Han är död nu, men var mitt livs kärlek (platonsk), aldrig har jag älskat en varelse som jag älskade honom. Jag adopterade honom när jag var hemlös i Serbien, men polisen godkände inte adoptionen, jag fick inte behålla honom. Men han tillhörde mig i alla fall, hela sitt liv, och han kommer nog att vara den förste som möter mig, från himlen, vid min dödsbädd, det är mitt önskemål i alla fall.

F) Min fru:

Shekinah, en otroligt vacker tjej som jag gifte mig med i juni 2005 i Kråkkärrskogen i Åbo. Hon tillhörde en otroligt konservativ kristen församling som bodde i skogen, och som skickade mig 2006 ut som missionär, till Stockholm, som ansågs av denna församling som världens Sodom. Shekinah kunde inte följa mig, ty hon är rörelsehindrad, men hon godkände mitt missionsuppdrag, att vi inte kunde leva tillsammans. Jag har inte träffat henne på väldigt länge, och vi har tappat bort varann, ty ingen av oss har mobil, och hon har inte adress. Mitt livs lyckligaste och mest romantiska tid, var tiden då jag gifte mig med Shekinah. Då dansade jag mycket med hennes medbröder och medsystrar i Kråkkärrsskogen, och förälskade mig i den skogen.

I min munkorden, Den Heliga Naturens Orden, stiftad 2005, är det tillåtet att gifta sig, men vi ska leva utanför samhället även som gifta.

G) Min frälsare, som frälst mig:

- 1) *Jesus Kristus Nasaréen*, judisk profet och helbrägdagörare, vars korsdöd och kenosis (utblottelse) varit min frälsning från lagreligion och civilisationens andliga mörker, som ofta, mitt i sin sekularism, är klassisk lagreligion upphöjd i tio. Sommaren 2001 fick jag möta denna frälsares kärlek och kom ut ur en fyra år lång autistisk lagträlsperiod, träl under den norska helgelse- och pingstsekten **Smiths vänner**, en extrem fundamentalistisk lagreligion.

Mitt livs tjugotvå käraste dikter, de fem första alla av Edith Södergran

(Det här är samtidigt min tipslista för dig som letar efter bra dikter, vad du skulle kunna börja läsa:)

1) Ankomst till Hades, Ediths sista dikt i livet

Se här är evighetens strand,
här brusar strömmen förbi,
och döden spelar i buskarna
sin samma entoniga melodi.

Död, varför tystnade du?
Vi äro komna långt ifrån
och äro hungriga att höra,
vi hava aldrig haft en amma
som kunnat sjunga såsom du.

Kransen som aldrig smyckat min panna
lägger jag tyst till din fot.
Du skall visa mig ett underbart land
där palmerna höga stå,
och där mellan pelarraderna
längtans vågor gå.

(det här är den enda dikt som jag har på väggen hemma)

2) Det finns ingen som har tid i världen

Det finns ingen som har tid i världen
än Gud allena.
Och därför komma alla blommor till Honom
och den sista bland myror.

Förgätmigejen ber Honom om högre glans
i sina blå ögon
och myran ber honom om större kraft
att fatta strået.
Och bina be honom om starkare segersång
bland purpurroda rosor.

Och Gud är med i alla sammanhang.
När gumman oväntat mötte sin katt vid brunnen
och katten sin matmor.

Det var en stor glädje för dem båda
men allrastörst var den att Gud hade fört dem samman
och velat dem denna underbara vänskap
i fjorton år.

Och under tiden flög en rödstjärt ur rönnen vid brunnen
glad att Gud ej låtit den falla i jägarens klor.
Men en liten mask såg i en dunkel dröm
att månskäran klöv hans väsen i två delar:
den ena var intet,
den andra var allting och Gud själv.

(Ediths tredjesista dikt i livet)

3) O himmelska klarhet

O himmelska klarhet på barnets panna -
dess ängel ser Fadren i himmelen.

Och ljuset som strömmar ur helgonets ögon är mörker invid
den friden som vilar på barnets panna, den himmelska frid.

Och glorian som skiner kring helgonets änne
är icke så tydlig och stor,
som kronan som kröner ett människobarn i späda år.

Och marken och blomstren och stenarna tala
till barnet sitt språk,
och barnet det svarar och jollrar tillbaka
på skapelsens språk.

Och Gud är dold i den minsta blomma
och tingen förkunna hans namn.
Men människohjärtat som utstötts av Fadren
vet icke hur nära han bor.

(September 1922)

4) Min barndoms träd

Min barndoms träd stå höga i gräset
och skaka sina huvuden: vad har det blivit av dig?
Pelarrader stå som förebråelser: ovärdig går du under oss!
Du är barn och bör kunna allt,
varför är du fjättrad i sjukdomens band?
Du är bliven människa, främmande förhatlig.
Då du var barn förde du långa samtal med oss,
din blick var vis.

Nu ville vi säga dig ditt livs hemlighet:
nyckeln till alla hemligheter ligger i gräset i hallonbacken.
Vi ville stöta dig för pannan, du sovande,
vi ville väcka dig, döda, ur din sömn.

(Juni 1922)

5) Månen

Vad allting som är dött är underbart
och utsägligt:
ett dött blad och en död människa
och månens skiva.
Och alla blommor veta en hemlighet
och skogen dem bevarar,
det är att månens kretsång kring vår jord
är dödens bana.
Och månen spinner sin underbara väv,
den blommor älska,
och månen spinner sitt sagolika nät
kring allt som lever.
Och månens skära mejar blommor ner
i senhöstnätter,
och alla blommor vänta på månens kyss
i ändlös längtan.

(September 2022)

* * *

På sjätte plats då? Jo, Johan Ludvig Runebergs dikt "**Svanen**".
På sjunde plats? Det måste vara någon av Verner Boströms otroligt lustiga "**det är i tid och tider**"-dikter.
På åttonde plats? William Butler Yeats' dikt "**Innisfree**" i svensk översättning av Karl Asplund, som är bättre än det engelska originalet, som jag också läst.
På nionde plats? Bertil Malmbergs "**Någon ropade i skogen mitt namn**".
På tionde plats? Erik Johan Stagnelius dikt "**Näcken**".
På elfte plats? Harry Martinsons dikt "**Daggmasken**".
På tolfte plats? Carl Jonas Love Almqvists "**Den lyssnande Maria**".
På trettonde plats? Hjalmar Gullbergs "**Vid Kap Sunion**".
På fjortonde plats? Nils Ferlins "**Det var bara tokar och dårar**".
På femtonde plats? Vilhelm Ekelunds "**Havet**".
På sextonde plats? Johannes Edfelts "**Förklaringsberg**".
På sjuttonde plats? Johannes Edfelts "**Demaskering**".
På adertonde plats? Gustaf Frödings dikt "**En fattig munk från skara**".
På nittonde plats? Gunnar Björlings "**Kära milt och vindlöshet**".
På tjugonde plats? Dan Anderssons "**Fången**".
På tjugoförsta plats? Zacharias Topelius' dikt/sång "**Jag gungar i högsta grenen**".
På tjugoundra plats? Karin Boyes "**I rörelse**".

Mitt livs första dikt

(diktad av mig till min bror Jakobs 15-årsdag 1998, när jag var tretton och ett halvt år gammal. En liten vers skrev jag nog dock några månader före, men detta är min första ordentliga dikt)

Det finns et løp!!

- 1). Det finns et løp, det løpet går til himlen,
en uforgjenglig krans det vinnes der.
Deltagerne har satset på å vinne,
men en kun seiervinner er.

Kor: Kom med, kom med, kom spring nu med,
for Jesus hjelper alle dem som på sitt sted
nu setter hele livet til, og ikke sparer på seg selv.

- 2). Se på en jordisk maratondistanser,
ja, se på hans avholdenhet i alt.
Men se litt nøyere, o kjære Jakob,
det er for ussel vinnings skyld.
- 3). Liksom i jordiskt løp så må du legge
bort alle klesplagg som ei nötig er.
For ja, du vet, det vil jo underlette
din mulighet til seiersklær.
- 4). På rennebanen kan du ofte snuble,
men om du snubler, reis deg opp igjen.
For lite lønner det seg bare ligge
når herligheten venter deg.
- 5). Husk når du løper, det er ei forgjeves,
det har jo Paulus klare Ordet på.
Han løpte ikke som på det uvisse,
men kjente lønnen han sku få.

Jeg ønsker deg all Guds velsignelse og nåde på denne høytidsdag og på
din videre ferd, kjære bror Jakob.

Din taknemlige Lars